

Febr. 2013/92

*Dubbelskolbänk är det senaste tillskottet till museet.
Caspian provar räknestickan.*

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER.

Göran Lindgren Malmav. 221	t.f. ordf.	076-1169019
Per-Olov Hejdenberg Alrotsv.2A	kassör	08-57141579
Johan Edholm Malmav. 224	sekr.	070-5276363
Gudrun Molin Andersson Ripv.7	led.	073-6553374
Jan.Ove Tannsjö	suppl.	08-57140376
Eva Gebelius	suppl.	08.57149514
Karin Boström	suppl.	
Birgitta Thunblad	suppl	08-57168786
Hans Lindström	revisor	08-57140552
Gunilla Wassdahl	revisor	08-070-33654
Eva Waerner	rev.supp	076-3628636
Henrik Paulsen	valber.	08-57140770
Göran Kåhrling	valber.	070-7692627

Medlemsavgift 2013

Enskild medlem 200:-

Familjeavgift 350:-

Plusgiro 98 57 43 - 4

Författarna är själva ansvariga för sina artiklar.

Plocka gärna material i tidningen, men vänligen ange källan.

Ansv, museet: Olle & Britt-Marie Ohlsson 08-571 40033

Ansv. Lokalbokning: Gudrun M. Andersson 073-6553374

Loppisprylar: B-M Ohlsson & Annika Olsson

Redaktör tidskrift: B-M Ohlsson & Johan Edholm

Redaktör Hemsida: Gudrun Molin Andersson

E-mail: strommahembygdsforening@telia.com

Hemsida: www.hembygd.se/stromma/

Adr: Gamla Fågelbrovägen 1, 139 60 Värmdö.

Vice Ordförande har ordet

Nu har ytterligare ett år gått som åtminstone i ett avseende varit väldigt tråkigt. Två av våra genom åren mycket aktiva medlemmar har avlidit.

Vår ordförande Åke Axelsson har efter en tids sjukdom lämnat oss. Det gick fort på slutet och jag har ännu inte riktigt fattat det. Åke var i mina ögon den perfekta ordföranden för vår förening och jag tror att många håller med mig. Han var mycket engagerad och gav aldrig upp en idé innan han fått prova den ett antal gånger. Han införde verksamhetsplaneringar, han utformade ansvarsområden, vi hade planlagda styrelsemöten, han var duktig på att planera, han såg till att vi trots dåligt deltagande ibland ändå genomförde våra traditionella aktiviteter. Detta och mycket annat var hans starka sidor. Ibland kunde han dock vara mycket påstridig och jag har en ”förmåga” att retas lite, vilket Åke ibland tyckte mindre bra om, men han såg alltid till sist det hela från den humoristiska sidan. Jag tror mig veta att vem som helst som tar över efter Åke inte kan leva upp till hans engagemang att driva verksamheten i Strömma Hembygdsförening, men jag vet att det finns folk i föreningen som kan ta över, men kanske på ett annat bra sätt. TACK Åke för allt Du gjort.

En av grundarna till Hembygdsföreningen och hedersmedlemmen Gudrun Gröndahl, har även hon avlidit under förra året. Även om jag inte kände Gudrun så bra har jag förstått att hon gjort mycket för föreningen. Jag vet också att hon varit mycket aktiv i Sthlms läns Hembygdsförbund, där hon under en tioårsperiod satt i styrelsen som vice ordförande under fyra år. TACK Gudrun.

Till sist, nytt år, nya idéer, nytt engagemang. Kom igen nu alla soffliggare så hjälps vi åt att hålla igång Strömma Hembygdsförening!!!

Göran Lindgren

Strömma Handel ett minne blott....

Visst är det sorgligt när en gammal byggnad rivs. Allra helst när den varit vår affär sedan 1860. Det gamla kanaltorpet som låg intill var då bostaden till handelsmannen och hans familj. Tyvärr brann kanaltorpet ner natten till den 14 nov. 2001. Även det en sorglig historia, men glädjande var att den byggdes upp i samma stil som det gamla torpet.

Tyvärr blir det nog inte så den här gången.

Strömma Handel 1895. Fotot tillhör Kjerstin Sohlberg.

Den gamla affären var inte så stor. När Gustav A. Sandström övertog affären 1932 byggdes källare på baksidan, där silltunnor, konserver, pilsner och läsk förvarades.

Sandströms dotter Lilian tog över 1951 men stannade bara ett år.

Hasse och Siv Lindmark blev nästa ägare. Dom drev affären fram till 1961. Under åren gjordes en del för

ändringar, bl.a. byggde man om till snabbköp. Bertil och Tora Pettersson blev nästa ägare. Nu började affären bli trång. Hela lagret byggdes om för att göra snabbköpet större.

1968 kom Sten och Maj-Britt Sandell och övertog affären. Sten konstaterade snart att det var dags att bygga ut. Vid påsktiden ringlade köerna iväg långt utanför affären. Den stora varuhallen började byggas och blev klar året efter. Sten och Maj-Britt ägde affären och bodde i Kanaltorpet i sjutton år.

Varuhallen färdigbyggd 1969. Foto BM Ohlsson.

Nästa ägare, Kent Odén stannade inte så länge.

1989 köpte Rickard Boberg fastigheten och 1992 inköptes affärsrörelsen av Familjen Boberg. Vi hade då varit utan affär i två vintrar.

2000 fick affären ny ägare igen. Då var det familjen Lindevall som tog över. Tyvärr blev det inte heller så länge.

Senaste åren har en Outletbutik haft försäljning i lokalerna.

I början på november 2012 började man riva själva varuhallen och den 14 november började den stora skopan slå ner den äldsta delen av affären.

Det är sorgligt men samtidigt spännande att följa rivningen av ett gammalt hus.

Huset är byggt av både tegel och timmer. Vi har försökt

leta bland tegelstenarna för att se om det finns någon märkning, men vi har inte hittat något.

Vi tror ändå att teglet kommer från Fågelbro tegelbruk, som låg vid Augustendal. Det var ju Silfverhjelm på Fågelbro som ägde både byggnaderna och tegelbruket. Han lät ju bygga även Marielund (som sedan blev pensionat och brann ner på 1950-talet).

Den stora skopan tuggar vidare på den gamla affären.

Vi hann i alla fall rädda en av stockarna och några tegelstenar som nu finns i vårt museum.

Är Du intresserad av att läsa mera om Strömma handel, Kanaltorpet och Lillströmstorpet så är du välkommen upp till Stockstugan där vi har vårt arkiv.

//Text och foto Britt-Marie Ohlsson.

Museiverksamhet och aktiviteter på hembydsgården under 2012

Som vanligt har vi hållit öppet i museet och i loppisen den sista söndagen i månaden. Intäkterna från den verksamheten samt våra medlemsintäkter gör att vi kan klara av elräkningar och andra omkostnader.

Ca 70 personer hittade till oss på **Valborg**. Elden tändes utanför Backstugan av Johan Edholm som även höll ett vårtal. Inomhus var serveringen öppen med bl.a. försäljning av varm korv

Foto BM Ohlsson

På vår **gökotta** som i år blev den 13 maj orkade endast 10 personer komma upp ur sängen.

Det var en härlig promenad till Hampträsk på Brevik. En skön morgon men tyvärr ingen gök inom hörhåll.

M/S Gustavsberg VII fyllde 100 år 2012. Naturligtvis var vi med och firade.

Foto. Sofia Kronholm

Här visades en lokal tolkning av A. Strindbergs klassiker "Hemsköborna". Stor försäljning av "Rådalingar". Strömmingen rensades och stektes på löpande band, för att försöka minska den långa kön.

”Kosläppet” den 26 maj på Malma Gård var en höjda-re. Massor med folk och glada kossor som sprang ut på grönbete.

Många marknadsstånd med försäljning av lokala produkter. Föreningen visade upp en del föremål från det gamla jordbruket.

På **Nationaldagen** visades utställningen ”Broderade bonader i kök och finrum” i Stockstugan.

Växtfärgningskursen med SV Värmdö den 17 juni var en regnig dag. Som tur var hade vi tältet uppe på tunet. Ledare: Birgitta Backlund.

Till Gudstjänsten på ”**Strömmadagen**” kom ca 50 personer. Något mindre än tidigare år, men ganska många nya ansikten. Därefter visades ett bildspel med våra digitaliserade bilder.

På **Hembygdsgårdens dag** den 5 augusti hängde fortfarande utställningen ”Broderade bonader i kök och finrum” kvar. Flera personer hade ringt för att vara säkra på att den fanns kvar. Flera hade med sig gamla bonader som dom skänkte till föreningen. Det tackar vi för.

Stick-Café i Backstugan blev populärt. Vi fortsätter att träffas på måndagskvällar med start i januari 2013. Alla åldrar är välkomna.

Filmdax Under året som gått har medlemmarna fått njuta av gamla filmgodingar, som t.ex. ”Eldorado” med JohnWayne, ”Flickorna i Småland” med Sickan Carlsson och Åke Grönberg, ”Riddarfalken från Malta” och ännu några till. Filmpresentatör Stefan Kronholm.

Julmys på Hembygdsgården den 2.dra advent.

I Backstugan åts det skinksmörgås, gröt och kaffe med hembakat. Loppisen var i full gång som vanligt.

I Stockstugan bjöds på glögg och pepparkakor. Stor försäljning av hemstickat som tillverkats och skänkts av några av våra medlemmar. Stort tack.

Johan Edholm serverar glögg och pepparkakor.

// Text och Foto BMOP

Gå gärna in på vår hemsida så får du aktuell information om datum /tid /plats för våra aktiviteter :

www.hembygd.se/stromma/

Olle tänker tillbaka.....

Strömma Handel är borta (riven). Den ursprungliga butikbyggnaden byggdes i mitten av 1800-talet med tegel som troligen kom från Fågelbro tegelbruk. Butiken har tjänat som handelsbod fram till slutet av 1900-talet och tillhandahållit mat och annat nödvändigt till befolkningen i Strömma och gårdar och torp i omgivningen.

Jag började som springpojke i mitten av fyrtioalet. Det innebar att man fick göra sånt som andra inte ville eller hann med. Det här var mitt första avlönade arbete med en lön på 75:- i månaden samt frukost och lunch. Det var spännande vid den här tiden. Kriget i Europa tog slut och ransoneringen av mat och andra förnödenheter släpptes. Efterhand kom tankbilar med bensin och biltrafiken ökade markant.

Några ord om ”bensinstationen”.

På den här tiden var ”macken” en handdriven stållig pjäs med glascylinder överst dit man fick pumpa upp för hand den mängd som skulle levereras till kunden. Olja, fotogen, rödsprit och andra varor som kunde tas med i det här sammanhanget fanns i oljeboden, ofta levererat i 200-litersfat som man fick jobba med för att få upp på rampen, där man kunde tappa upp efter kundernas önskemål. Strömma diversehandel blev mer betydelsefull för befolkningen då den ökande bil och båttrafiken kom igång. Vi som bodde här var helt beroende av handelsboden, som också blev en mötesplats, i synnerhet när kvällstidningarna kom med bussen

Då samlades många för en pratstund och för att få tidningen med sig hem.

*Till vänster affären och till höger oljeboden.
Framför björkarna stod då den gamla oljepumpen..
Foto BMO.*

Handlaren Gustav Sandström som ägde affären, köpte en bil före krigsutbrottet. En Ford 1938 års modell med V-8 motor. Den fick han ställa in i garaget när bensinen tog slut och palla upp. Så fick den stå tills freden kom 1945.

En morgon när personalen samlats för att Sandström delade ut arbeten som skulle utföras under dagen fick jag ett alldeles speciellt uppdrag. Jag skulle ta hand om bilen som stod uppallad i garaget och se till att den blev ”körklar”. Första åtgärd var att pumpa luft i hjulen. Det fick jag göra med en handpump, en sådan som man ställer på golvet och sätter foten på. Det tog största delen av dagen. Ett batteri hade Sandström beställt från stan.

Det kom med bussbolagets lastbil som körde regelbundet från Stockholm till Stavsnäs varje dag. Efter ytterligare någon dag fick jag hjälp med att starta bilen och den gick som en klocka.

En annan händelse som är värd att dokumentera var när det var dags att tända på sophögen. Den låg vid sidan av stora bryggan och där slängdes allt brännbart, kartonger, rester från charken, sopor och matrester från köket och mycket annat. Det var inte tal om miljön på den tiden. Som sagt, det var tid att tända på. Det var väldigt viktigt att det blåste från rätt håll så att ingen blev drabbad av röken. Det var bara att fyra på och för det mesta brann det med höga lågor, ”majbrasa”. Råttorna som hade byggt bo i sophögen kom nu ut i hundratal och sprang nu okontrollerat överallt, en del tog sig ut på bryggan och föll ner i sjön.

//Olle Ohlsson

Stort tack till alla generösa givare!

Ett stort tack till Er alla som skänker föremål till vårt museum och ”loppis”. Vi försöker att på bästa sätt ta tillvara allt som kommer in till hembygdsföreningen, vilket oavkortat tillfaller och används i föreningens verksamhet.

// Styrelsen

Ta tåget till Bullandö!

Eller till Värmdö kyrka. Ja, det kunde man ha rekommenderat för hundra år sen. Några framsynta personer i början på 1900-talet hade tagit intryck av Wallenbergsprojektet Saltsjöbaden och järnvägen ditut. Man tänkte man skulle åstadkomma något liknande här ute på Värmdö.

Den som tycks ha varit den förste som kom på tanken att man borde dra en järnväg ut på Värmdön var en lantbrukare Wahlberg på Lännersta. Så redan i mars 1901 sammankallades några entusiaster till ett möte där riktlinjerna började dras upp. Vid mötet utsågs en kommitté som fick i uppdrag att undersöka vilka möjligheter, undersökningar och vilka förberedelser som måste till för att komma igång med ett så här stort projekt.

Sagt och gjort!

Redan efter ett år framlade ingenjören och kaptenen Fr. Enblom ett konkret förslag där en järnväg utgående från Henriksdals station skulle fortsätta förbi Järila, gå förbi Duvnäs, över Skurusundet, förbi Björknäs, Boo, Gustavsvik, Kil, Farsta, Gustavsberg och bort till Ålstäket och Hemmestad. Vid Hemmestad skulle järnvägen delas i två grenar. Den östra skulle dras förbi Tuna och vidare ut till Bullandö där denna gren skulle få sin ändstation. Den andra grenen – den norra – skulle gå ut till Norrnäs via Värmdö kyrka. En tanke var att Bullandö skulle bli porten ut till öarna utanför.: Djurö, Runmarö, Sandhamn o.s.v. Ändstationen vid Norrnäs skulle hamna inte

långt från Oscar-Fredriksborg där ett nytt regemente just höll på att sättas upp!

Kostnaden för bygget hade kapten Enblom beräknat till 3 700 000:-. Exklusive lok och vagnar.

Kommittén stegrade sig för den enorma kostnaden och anade att det skulle bli svårt med finansieringen. Någon föreslog därför att i stället för att dra banan från Henriksdal skulle man samköra med Saltsjöbanan första sträckan fram till Fisksätra och sedan därifrån dra banan på en bro över Baggensstäket och vidare via Boo ut på Värmdö. Detta förslag avsågs dock.

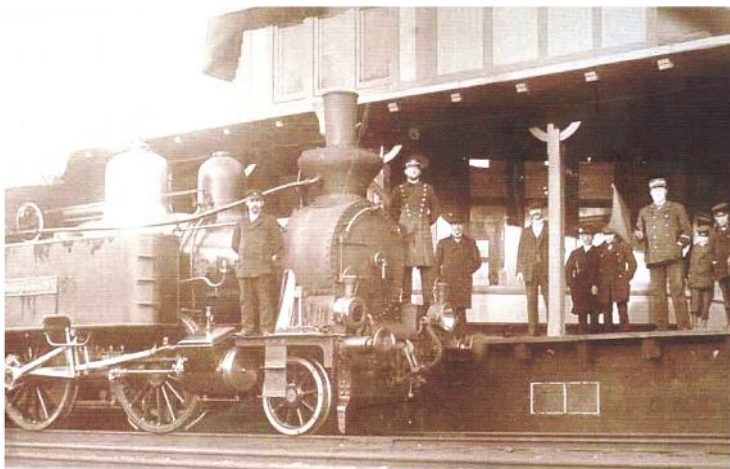
Ett annat förslag som också stannade på idéstadiet var att förlänga banan från Storängen genom Vikdalen ut till Augustendal där en tåg färjeförbindelse skulle upprättas med Blockhusudden på Djurgården så att banan kunde sammanbindas med den planerade förlängda spårvägen in till Stockholm!

Nytt förslag

Ett nytt förslag framfördes senare under 1902. Banan skulle gå över Skurusundet på en 270 m. lång kombinerad väg- och järnvägshögbro helt i stål med 30 m. fri segelhöjd. Bergsunds Mekaniska som lovat att teckna aktier i det blivande bolaget skulle bygga bron i närheten av den befintliga flottbron. Banan skulle så gå på en nordligare sträckning via Boo (Orminge) ut förbi Gustavsberg norr om Ösbyträsk och vidare till Ålstäket, där banan av kostnadsskäl tills vidare skulle ha sin ändstation. (Viks Central) Vid Ålstäket sammanstrålade ju landsvägarna från norra och östra delarna av Värmdön.

Platsen var även lämplig ur den synpunkten att sjöförbindelser skulle kunna upprättas både mot norr och söder via Torsby- respektive Grisslingefjärdarna! Kostnaden för denna nya sträckning hade man fått ned till 1 900 000 kronor.

1904 inlämnade en arbetsgrupp bestående av en lantbrukare C.F. Wahlberg, en ryttmästare K.R.G. Montgomery, docent G.E. Cassel och en kapten P. Möller till Kungl. Maj:t (regeringen) en ansökan om tillstånd att anlägga och trafikera den tilltänkta järnvägen. Ansökan omfattade dessutom också grenar ut till Bullandö resp. Norrnäs. Man tänkte sig först att tågen skulle dras av ånglok, men med intryck och goda erfarenheter från den sedan några år elektrifierade Roslagsbanan ändrade man sig och föreslog en elektrisk spårväg istället. Ansökan gick på remiss till länsstyrelsen som genom allmän kungörelse kallade innevånarna genom valda ombud i Nacka och berörda socknar i Värmdö skeppslag till möte och där ta del av förslaget och därvid yttra sig.

Närvarande potentater ställde sig positiva till förslaget som godkändes och skickades vidare till Kungl. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för yttrande.

Godkänt!

Så 1906, efter vissa tekniska anmärkningar från Väg- och vatten och synpunkter från Generalstaben och Fortifikationsverket, beviljade Kungl. Maj:t de sökande koncession å elektrisk spårväg, nu från Storängens station på Saltsjölinjen till Ålstäket. Total sträcka 24,6 km. På vägen till Ålstäket skulle man stanna vid sexton hållplatser*. Villkor för tillståndet var bl.a. att arbetet skulle påbörjas senast 1 oktober 1907 och vara klart 1 oktober 1910. Detta kan tyckas väl optimistiskt, men med tanke på att det endast tog två år att bygga Saltsjöbanan så borde det gå! Saltsjöbanan byggdes Saltsjöbaden—Fåfången 1891—1893.

Nu gällde det att skrapa ihop pengar!

Medan remissarbetet pågick upprättade de fyra sökandena en stiftelseurkund till vilken också greve O. Cronstedt på Kihls gård anslöt sig. I denna urkund angavs också *avsikten* att bygga ut de två grenarna till Bullandö och Norrnäs via Värmdö kyrka. Det fanns också en tanke med i diskussionerna att istället för Norrnäs välja Nyvarp som ändstation!

Arbetet med inbjudan till aktieteckning drogs igång med full energi. Den mest drivande i arbetet var docenten i elektrokemi på KTH Gunnar Elias Cassel på Wiks gård. 115 personer, bolag, firmor och kommuner sammanlagt tecknade aktier i bolaget.

Dock inte Värmdö och inte heller Gustafsbergsfabriken!

Nödvändigt aktiekapital uppnåddes dock och konstituerande bolagsstämma hölls på hotell Rydberg 10 februari 1906. Vid stämman utsågs Cassel till verkställande direktör.

Övriga styrelseledamöter var Cronstedt, Möller, Wahlberg, och bruksägaren H.E. Montgomery.

Arbetet börjar

Ingenjörfirman Unander & Jonsson uppgjorde stakningsritningar för spårvägen och därvid visade det sig att den blev någon kilometer längre än man först räknat med. Man beslutade också att järnvägen skulle ha Wik som slutpunkt. Av styrelseberättelsen för 1906 framgick att man kalkylerat alltför optimistiskt och kostnaderna beräknades nu till 2 036 000 kronor. Bara en bro över Kilsviken beräknades kosta nästan 150.000 kronor! Så det fick bli en bank över viken istället. Man borde alltså få till ytterligare aktiekapital och en finansplan borde upprättas inkluderande beräknade biljettintäkter med vidhängande tidtabell!

Men schismer tycks börja uppstå

Vid bolagsstämman 1907 avgick Cronstedt, Cassel och Wahlberg. Istället inträdde Ivar Fock – ny VD – en arkitekt Sigge Cronstedt samt grosshandlare Erik Frykberg. Men redan året därpå avgick Möller, Fock, Cronstedt och Frykberg och in trädde en godsägare Norrman, en arkitekt Hellgren, en direktör Grill samt kapten af Petersens.

Alltihop går i stöpet

Nya kostnadsberäkningar uppgjordes och till slut kom man fram till en totalkostnad av nästan 3 miljoner kronor. Försöken att skrapa ihop mer kapital misslyckades så man var tvungen att till slut lägga ned hela projektet.

Man snubblade och föll alldeles före målsnöret. Snopet!

Men idén levde vidare: Forts. i nästa nummer!

Johan Edholm

*Storängen-Igelboda-Ektorp-Skuru-Stora Björknäs-Tollarö-Lännersta-Slättrasket-Boo-Gustavsvik-Perstorp-Eriksvik-Kil-Snickaretorp-Bölemosse-Gustavsberg-Mörtnäs-Ålstäket (Wik)

Källor: Skriften "Om elektrisk spårväg till Värmdön och om Värmdö Järnvägsaktiebolag" av Nils Ädelgren samt ritningar, skisser och kartor ur Värmdö Skeppslags Fornminnesförenings och Strömma Hembygdsförenings arkiv.

Bildtext 1: Ånglok vid Saltsjöbadens station vid förra sekelskiftet.

Bildtext 2: Saltsjöbanan elektrifierades 1913.

Bildtext 3: Karta över tänkt linjedragning på Värmdö.

alltsjöbaden

Övre bilden: Strömma Gård med kvarnen till höger

Nedre bilden: Ladugården med kvarnen till vänster.

Kvarnsten från Strömma Kvarn

Tidigt på sommaren 2012 promenerade Annika Olsson och Margareta Hejdenberg på Svanvägen. Vid Strömma Gård höll ägaren till det gamla huset, Manfred Scheer, på att gräva för att sätta upp ett plank. I det grävda diket hade Manfred frilagt två stycken kvarnstenar, som hade lagts där som fyllning förmodligen i början av 1900-talet.

Jag fick omgående telefon från Annika att ta kontakt med Manfred för att övertala honom om att få en av kvarnstenarna till hembygdsgården. Vi hade redan en kvarnsten från Malma Kvarn.

Kunde vi då få en även från Strömma Kvarn så skulle samlingen vara fullbordad.

Manfred var tillmötesgående och lovade att lägga en sten på parkeringsplatsen i närheten. Jag tog för givet att stenen snart skulle vara uppkörd till hembygdsgården men det tog tid. Alldeles före snöfallet i november var den på plats.

Det stora snöfallet gjorde att ingen har sett kvarnstenen men vi ser fram mot våren då jag förmodar att den dyker upp.

Ett stort tack till Manfred Scheer

// Olle Ohlsson

Tack även för de fina bilderna på föregående sida som är Strömma Gård vid förra sekelskiftet. Även dessa har vi fått av Manfred Scheer.

//BMO

Rekoresa runt Fågelbrolandet.

Styrelsen har informellt pratat om att arrangera en resa runt Fågelbrolandet. För den sakens skull krävdes att några gjorde en test.

En härlig sommardag 2011 hämtade jag Åke med min limousine vid Dalholmen. Vi for direkt ut till min brygga där den 6 meter långa snipan låg vid Örsundet. Snipan är byggd i Roslagen 1942, alltså lika rutten som jag, den har en encylindrig motor från samma tidsperiod som bär stolt det vackra namnet Albin O11. Båten heter Båt Trä, vilket förklaras med att det är min tredje båt och de andra båtarna har haft namnet Båt 1 och Båt 2. På bryggan väntar en förväntansfull Johan Edholm.

Tre nyktra och entusiastiska gossar stävade genom Örsundet ut mot Nämdöfjärden. Vi studerade alla fina små torp som numera finns på stränderna runt Fågelbrolandet. När vi passerade gattet i Örsundet mot Nämdöfjärden passerade vi dom tre bergtunnlarna/kanonbanorna på babords sida (jag tror det är samma som vänster). Där inne i berget finns ett gammalt kök och sängplatser för ett antal soldater. Detta finns redovisat i en av våra skrifter för några år sedan. Tyvärr är tunnlnarna nu spärade med betongväggar i mynningarna, men har man bra kontakter kan man genom en låst öppning i berget mot Skepparviken komma in i utrymmena.

Vårt första mål var jättegrytorna på Malmaön, och efter att vi passerat Korsholmen så var vi snart vid inloppet till Tavastbodaviken. Vi lade till vid en berghäll i lä, Åke och Johan lämnade snabbt skutan och försvann mot grytorna. Självt fick jag vara kvar vid grytorna i båten och koka potatis. Allt var klart, potatisen kokt, sillburkarna öppnade, ölen kyld o.s.v. Jag fick vänta länge till dess att jag hörde upprörda röster bakom berghällarna. Där kommer två män varav en var blöt och smutsig ända till knäna. Det sägs att även små grytor har öron, men det ordspråket har vi tagit död på nu. Hade dom haft öron så hade Johan greppat dessa och inte ramlat ner på botten i en gryta. Åke gjorde en heroisk insats när han lyckades bärga Johan ur träsket. Allt slutade lyckligt när Johan fick en varm potatis i sig. Jag tror till och med att vi sjöng någon visa om att gamla gubbar ska man ej förakta innan vi åter stävade på Nämndöfjärden mot Sandskär.

Sandskär är ju spännande när man vet att det under andra världskriget gjordes försök med kemiska stridsmedel på ön. Hembygdsföreningen har nu kopior på en mängd läskiga bilder från detta. Jag tror att mina passagerare blev lite imponerade när jag visade att det fanns ett gammalt skåp för en telefon på en bergvägg bakom ett buskage alldeles nära vattnet. När jag var liten fanns även telefonen där. Nu såg vi bara kabeln från skåpet slingra sig ner i sjön likt en ål. Och det var ju tur att den gjorde det för det är ju förbjudet att fånga ål nu för tiden.

Vi for vidare över Nämndöfjärden och innan vi rundat de gamla radiomasterna vid Stavsnäs så var vi rejält sura och bestämde oss för att ankra upp vid det gamla färjeläget Rams Mora vid Djuröbron för att få i oss lite varm dryck. Vi njöt i fulla drag och Båt trä förvandlades nu till ljugarbänk. När vi sakta gled genom Brevikssundet var det Åke som blev ciceron och vid tidig kväll la vi till på Dalholmen. Johan och jag åkte vidare till hemmahamnen, utan att stanna vid kanalbaren bör nog tilläggas. Vi konstaterade att vi haft en mycket lärorik och fin dag på vår färd runt Fågelbrolandet.

Hur det blir med någon medlemsresa runt nämnda ö står skrivet i stjärnorna om det över huvud taget står skrivet någonstans.

Detta material har enbart tillkommit för att fylla ut denna skrift, och kommer med stor säkerhet endast att exklusivt kunna läsas här, inte i News of the world eller New York Times. Gratulerar. Vad gör man inte för konsten och kulturen

Ansvarig för artikeln Göran Lindgren

Denna vackra klänning som hittades på en vind i Stavsås är vårt senaste tillskott till vår samling av gamla kläder. Den är från 1800-talet. Den är helknäppt fram men den är nog vackrast bakifrån.

/BMO

Välkommen att hyra Backstugan!

För fester, barnkalas eller möten av olika slag så finns samlingslokalen i Backstugan att hyra!

Nödvändig utrustning i köket finns.

Lokalen är besiktigad och godkänd för 35 personer.

Prislista 2013:

Vardag samt söndag: SEK 400:- per dag

Fredag, lördag samt helgdag: SEK 700:- per dag

Lokalbokning ring: Gudrun Molin Andersson 073-655 33 74

Det går även bra att maila mig: molin.andersson@telia.com

